

Kärleken gör blind : Skottårspjäs i tre avdelningar ...

Haglöf, Karl,

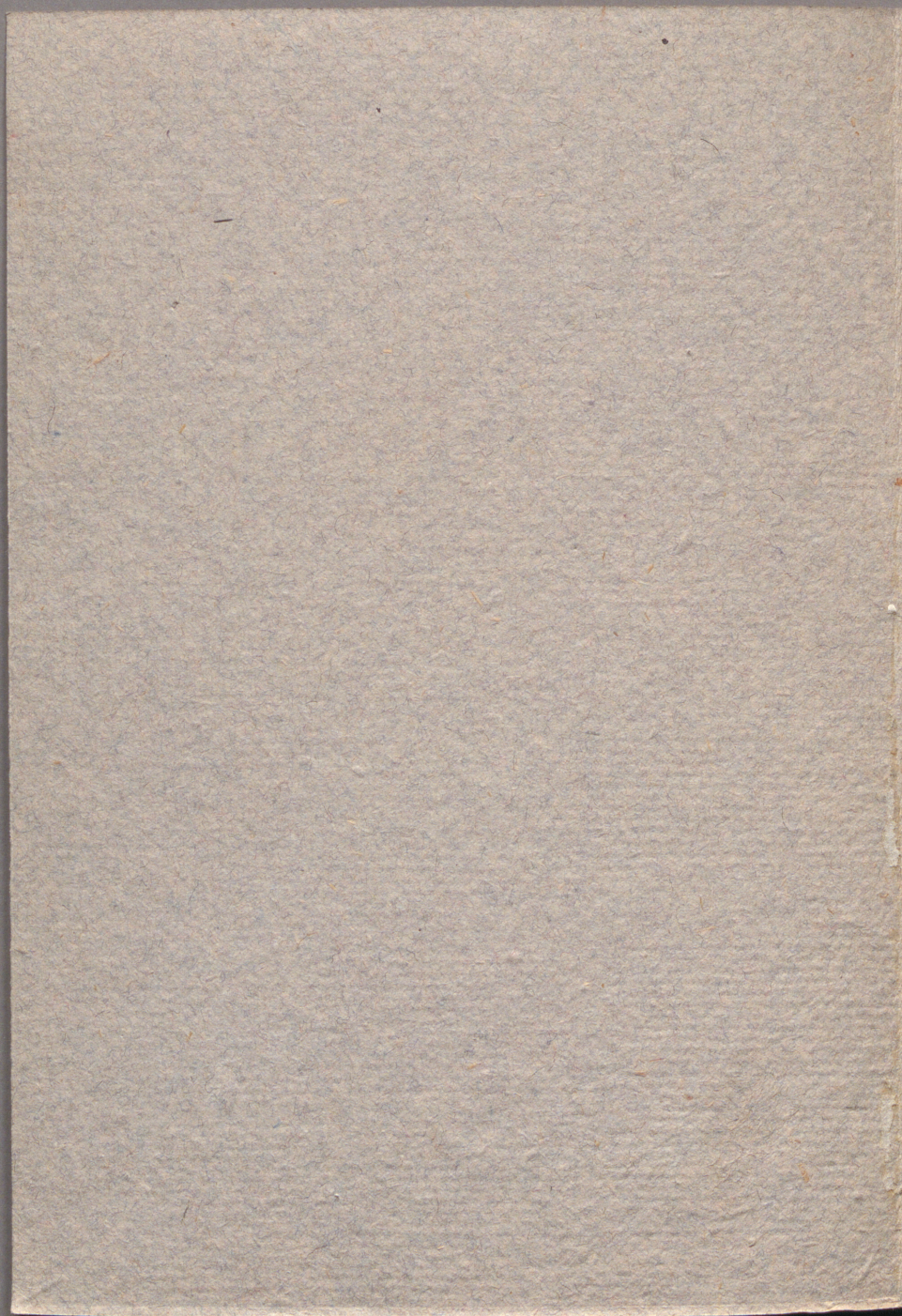
81 F a B

HACLOF, K. S.

KÄRLEKEN GÖR BLIND

V. H.
S.
Jan
(P. -)

+

V. H.
Sv.
Dram.
(Pr.)

KÄRLEKEN GÖR BLIND

Skottårspjäsa i tre avdelningar
för amatörer och mindre sällskap

Spelas av 4 herrar och 3 damer

Uppföres utan scenförändring

ff

Författad och utgiven av

K. S. Haglöf

Alsbäck, Borlänge

ff

PRIS 1 KRONA

BORLÄNGE 1927
DALARNES TIDNINGS- & BOKTRYCKERI-A.-B.

PERSONER:

Backjan, hemmansägare.
Jöns, sågverksägare, granne.
Olle, handelsresande.
Frans, chaufför.
Sippa, 45 års dam.
Visen, 35 års dam.
Svea, ung flicka.

MÅSKERING:

Backjan, enkelt klädd, flintperuk, torpar- eller halvskägg.
Jöns, gärna svart peruk och skägg.
Chauffören, klädd som chaufför.
Sippa, lösnäsa och grå peruk.
Visen, enkelt, men snyggt klädd.
Svea, vanliga flickkläder.

KÄRLEKEN GÖR BLIND

FÖRSTA AVDELNINGEN.

Backjan och Jöns sitta inne. Båda äro enkelt klädda. Jöns sitter och tittar i en tidning, får fatt på en annons och börjar skratta.

Jöns: Ah fan, vad det här passar bra in på dej, Jan Matssa, (skrattar), nota bene, om du hade något fruntimmerstykke. Har du sett den här annonsen i tidningen, va!

Jan: Står han inne redan, hm, jag menar hur låter den, annonsen? Jag hörjar just bli nyfiken.

Jöns: Si så där ja. Du har förtalat dej, Jan, och nu förstår jag alltihop. Du är bestämt inte så dum som du ser ut till; (skrattar). Ja, varför inte, (läser): På detta numera ej ovanliga sätt, ja, då vill säga, då står ärade damer till överskrift. På detta numera ej ovanliga sätt sökes bekantskap bland det täckare könet för att om tycke uppstår, ingå äktenskap. Flickor, lediga till äktenskap, i ålder mellan 25 och 35 år, med ett vinnande sätt och gott utseende, helst något förmögna, fast detta är ingalunda huvudsaken, behagade i brev hänvända sig till F. J. under adress Karinsberg, f. v. b. (adressen bör helst säntas till orten där teatern spelas.) P. S. Sträng tystlåtenhet utlovas och fordras. Kan vederbörande avlägga ett personligt besök, kan närmare adress erhållas vid postanstalten ifråga, när jag bor nära intill där. D. S.

Nå, Jan, har du fått någe svar?

Backjan: Nå, om då skulle vara jag, tror du att jag skulle springa och skvallra om sånt där för dig! Bättre har Gud lärt mig. För resten är då inte jag heller, Nej då! då var visst inte jag.

Jöns: Ja, så mycket bättre, fast nog har jag mina tankar för mej. Emellertid, när då inte är du, så kan jag sä-

ga i förtroende, du kunde ju vara tystlåten som du nyss sa — — — — då går jag till postkontoret och säger att jag satt in annonsen och kommer att avhämta den även, och om så kommer ifråga, så tar jag mot besöken. Jag behöver en fästmö lika väl som någon annan.

Jan: Dra du så långt vägen räcker, och dra där å, jag har för länge sen — — —

Jöns: (skratlande) Va, va, va har du gjort för någe för länge sen. Nu snöar då, du!

Jan: Jag kan väl aldrig tro att du är så simpel. Du har väl aldrig satt in den annonsen eller hur. Nog har jag hört att du är en sate, men nå skam bör du väl ha i kroppen. Nej, du Jöns, härvidlag kommer nog de vackra tösorna te Backjans, skulle jag tro.

Jöns: Ja då å slit dem med hälsan. Då vore ändå bra påhittat om t. ex. en av fästmöerna kommo hit helt apropå. Jag skulle vilja betala fem kronor om då komme en just nu. Nå Jan, har du tänkt ut vad du skall säga om då komme en rännandes?

Jan: Alltid blir det någon råd med det. För resten lär väl inte du vara någe vidare kunnig i dän där saken. Hur skulle du ta det?

Jöns: Antag att då vore en ung, rar tös, då skulle vara mer än komiskt. Men inte må du tro att jag nappar på vad krok som helst, långt därifrån. (Det knackar på dörren). Stig in!

(Sippa, en medelålders dam, modernt klädd kommer in. Ser sig undrande omkring i rummet och tvekar om hon skall vända om igen.)

Jan: God dag, fröken. Det ser ut som ni söker någon.

Sippa: Åhja, det kan nog så vara. Har jag kanske gått fel, men nog blev jag visad hit. Jag kommer efter en annons. Är det så att någon här har satt in en annons efter ett fruntimmer?

Jan: Ja, alldeles så. Välkommen i så fall.

Sippa: Jag gick in, ty det är konstigt att skriva till någon som man inte känner. Jag undrar om personea, som det är fråga om, finns hemma.

Jan: Jo då, visst är han hemma.

Jöns: Jag får väl gå hem till mitt ett slag och låta er ha erat för er själva, (går några steg och gör därvid en ful grimas med munnen.) Adjö, gott folk. Men låt se att det blir något av med kärleken, så att jag snart får komma hit på bröllop. Adjö, adjö. (Går långsamt åt dörren).

Jan: Jo, adjö Jöns, du tittar väl in en annan dag.

Jöns: Ja visst gör jag då. (Går).

Sippa (som tittar ut genom fönstret) kommer han inte in snart? Jag har inte tid att stå här så länge, och kanske det inte blir något, heller.

Jan: Säg inte så min rara fröken. Vi äro i stort behov av ett fruntimmer i den här gården.

Sippa: (Tittar sig omkring i rummet). Ja nog ser då så ut. Här har väl inte ett fruntimmer satt in sin fot på minst ett halvår. Vad karlar kan vara odugliga som husmödrar. (Funderar en stund.) Nå, det är eder son som annonserar, förstår jag.

Jan: En gammal untkarl har nog, inga pojkar, åtminstone inte jag. Är jag för gammal och ful åt en sån där sötnos, förstår jag.

Sippa: Jag säger ingenting jag, men nå vidare ap- titligt tycker jag inte det ser ut. Nog får farbror någon som passar passar bättre, det är nog många, som läser den där annonsen, så att ett tu tre kan farbror ha ett helf dussin fästmöer på halsen.

Jan: Ja, det kan ju vara så, men de flickor som det är nå med, dom har ju stora fordringar, så det kan vara så lagom att hoppas på fästmöer för den som är litet till åren.

Sippa: Jag tycker visst mycket om er, men ändå. Farbror får ursäkta att jag reser hem igen. Det kan i alla fall ej bli någon varaktig kärlek oss emellan och då så.

Jan: Ja, det är som man brukar säga, lika barn leka nog bäst, och nog får fröken en vackrare och trevligare gubbe än mig, men var säker att jag är nog bättre än jag ser ut för. Finge jag en sån fästmö som er, så vet jag inte vad jag skulle göra för henne. I alla fall har jag

en slant på banken, så att ni inte skulle behöva svälta och fara illa.

Sippa: Det låter bra det där, och för all del jag tror att jag bör tänka på saken. Ni är väl inte så gammal som ni ser ut till, tänker jag och jag är väl inte så ung heller som många tror. Emellertid får vi väl tänka på saken så länge, få se hur det ordnar sig sedan. (Går åt dörren och skuggar med handen när hon säger): Nog är det smått om karlar som duger någonting till, men så smått om dem är det nog inte. Adjö farbror! (Går).

Tablå.

ANDRA AVDELNINGEN.

Backjan kommer in, långsamt och sävligt. Har mössan kvar på huvudet. Enkelt klädd.

Backjan: Nog är då väl litet snuskigt och ohyffsat här (tittar sig omkring) Ja, karar ä karar. Då hade inte varit så tokigt att ha en piga förstås, men se pigor ä pigor, då ä. Då måste man krångla ä skaffa hem allt möjligt i matväg, ä då förstås, om man finge en hustru, bleve då allt samma historia, men man kunde väl ha råd att hålla sig litet bättre på gamla dar. Då ä inte för bra att komma hem då allt står kallt och ohyffsat och ingen mat är lagad, när man kommer hem uttröttad. Nänä vass. (Det knackar på dörren. Backjan kastar av sig mössan, pyntar ihop något samt tittar åt dörren mellanåt. Gör sig i alla fall ingen brådska med att säga: Stig in. Jöns stiger in på ett tämligen ohyffsat sätt.

Jöns: Jaha du, jag tittar in för se du, jag är liksom litet nyfiken att få höra hur du fick det sedan jag gick förra gången. Nå, nappade då, någe?

Jan: Då vette sjuttan. Då ska va unga, snygga pojkar om dom ska duga åt nutidens fågelskrämmor. Då bar kar nog åt skogen med mej och mitt frieri, ska du få se.

Ja, då kan ju för all del finnas fruntimmer som inte ä så noga va dom tar för någe, och kanske tar första karl dom får tag uti. Men då ä väl fruntimren också därefter.

Jöns: Ah, för all del, nog får du en hygglig fru. Du har gård och hem, du har pengar på banken, å inte är du väl så anskrämlig gammal heller. Går du på sextiandra eller hur gammal är du?

Jan: A hut med dej, jag fyller 57 i höst. Jag föddes det där året när dom skar havren i augusti och tog upp potatisen i september. Om du minns så var då två skarpa frostnätter i midsommarveckan då året.

Jöns: Var då samma månad som du föddes då eller var du inte född i juli?

Jan: Då hörs att du är bibelsprängd i almanackan. Emellertid och emedan så tycker jag att du också borde tänka på fruntimmer innan då blir för sent. Du hade ju en fästmo en gång du också.

Jöns: Tala inte om rep i hängl mans hus. Då var bara lite — — — ja hur ska jag säga — — — frieri på narri. Ahja, jag hade nog talt Anna-Stina om då hade varit något reson i henne, men får du känna igen fruntimren så bra som jag, så. Då ä ett jäkla släkte. Så snart dom ser en karl som ser litet bättre ut än en ann, då är då färdigt. Kärlek, då är nånting som finns endast till namnet.

Jan: Du nära på vill ha mej att sluta opp med att tänka på fruntimmer, kan jag höra, men akta dej själv du, jag vet nog var skon klämmer.

Jöns: Men, då säger jag dej, är du alltför enfaldig att ackordera med dem, då bryr dom sej inte ett dyft om dej. Håll dej livad bara. (Det knackar på dörren).

Jan: Nu kommer då främmande (högt) Slig in! Visen en äldre dam, en riktig slammertacka kommer in. Går litet alltför brådstörtat fram mot de båda männen och titlar dem i ögonen.

Visen: God dag på er. Jag kunde väl tro att då var nå sånt där gammalt rask som annonsera efter ett frun-

timmer för de som ser ut för nånting, får nog fruntimmer ändå, då ä int fel på då.

Jöns: Nu ha vi fått varsin fina orlovsedel, du och jag. Det där då låter sa han som trampa i klaveret.

Visen: Inte mente jag nå illa med då, inte. Ni ser väl så nyrakade och trevliga ut som trots någon. Nån hög ålder tycks då inte vara på er heller. Å hur det är, nog duger ni åt mej allti. (Vänd till Jan) Då ser ut att du är hemma här, är det du som behöver ett kvinnfolk.

Jan: Nog för då att vi kunde behöva båda två, men han får väl sörja för sig själv. Jaså, du är ledig till äktenskap du också. Har du gått ledig i all din tid också.

Visen: Inte vet jag hur jag ska säga. Ibland har jag varit ledig och ibland inte. Jag skulle väl ha gift mej när jag var ung, men se man är dum då. Jag ser då väl nu. Jag har väl haft en fästman om jag skall tala sanning, ja då vill säga han hade mej till fästmö som han kallade då, men då vart ju slut då.

Jöns: Nå har du ingen nu då. Du får allt bereda dej på att tala sanning härvidlag, för annars så.

Visen: Ja, herre gud, jag har nog inte farit annat i mina dar än så jag tål tala om då. En fästman hade jag, då jag var i (en grannby nämnes) för se jag har alltid varit svag för militärer när dom har haft miliförm, å Karl han har varit vid regementet som ni vet. Kanske ni inte har känt igen Karl å då kan ju göra detsamma, för när han inte var trogen mot mej, då slutade jag.

Jan: Ja, då hör egentligen inte hit, såvida då inte har tagit opp sej på nytt. Du tycks ha nya, fina kläder på dej, Visen, då va ju så du hette när du var i (ett känt ställe) för några år sen, å jag kan verkligen säga att jag var litet förtjust i dej på den tiden. På den tiden såg du rätt så skaplig ut också.

Jöns: Ja hon bör väl ha litet betalt för gammal ost.

Visen: Ja, du tittar på kläderna. Då kostar mycket pengar att kunna se ut som folk. Bara den här kappan kostar 20 kronor, de här skorna lika mycke och halsduken, ja den fick jag efter (en känd gumma) men nog har jag

gjort rätt för den många gånger. Jag måste väl klä upp mej när jag skulle bort och fria. Jag vet väl inte om jag har nå för då i alla fall.

Jan: Hade du så mycket pengar, så du kunde köpa hel uppsättning. Du tycks tjäna bra med pengar på gamla dar.

Visen: Tjäna pengar sa du, jag gjorde lite kvastar, jag var till (känd skog eller hage) och tog ris, dom sålde jag här på bruket, för brukskåringarna dom har aldrig tid att göra några kvastar själva och så fick jag då två och femti eller två och femtiosju noga räknat. Ja, jag måste ta kläderna på avbetalning förstår ni, för jag får aldrig mer än maten där jag är och arbetar.

Jan: Jag skulle få lov att betala kläderna också då om då bli någe. Nog ville jag väl rå om hela människan om jag skulle ta dej. Ge mej si, du betalde 2:57 då blir 37:43 kvar, fall du inte prutade hos handelsman.

Visen: Skulle jag göra mej utan pengar alldeles tror du, nej jag tog inte fram mer än 1:75. Ja, vill du ha mej utan kläder, så kan jag ju ge igen dom, då ä inte farligare då. Jag vore väl inte den enda ändå, som knappt är skylbar på kroppen.

Jan: Vi talar inte om kläderna vidare, för se jag har mycke kläder efter min gamla mor uppe på vinden, så nog finns då kläder i långa banor. Nå hur var då med den där Karl du talte om, varför vart då slut, sa du?

Visen: Hm, en dum karl. Då ska väl vara nån reson med i spelet, Norbergs Kajsa (hellre en känd gumma i närheten) gick emellan med mej och när jag inte fick ha Karl ensam då fick då allt vara. Han såg väl efteråt hur tokigt han gjorde, men — — — nog kan jag vara lite räknad vissa gånger; men är då frågan om kärleksaffärer, då kan du lita på mej som på kyrklåset.

Jöns: Då är med mej alldeles som en sonhustru, jag är bara utför och därmed är då bäst att jag går. Du Jan är väl tillräckligt gammal att klara av en kärleksaffär, mej förutan. I annat fall vet du var jag bor. (Går).

Jan: Nå, som då ser ut kommer du med anledning av den där annonsen. Då var ganska hyggigt gjort av dej

att du inte håller dej för god att tänka på ten stackare. Ja, stackare är jag väl inte precis, men ändå. (Visen går närmare). Du tycks inte bli mycket äldre fast du är väl dina modiga — — (ser på henne) 35 år.

Visen: Du skojar med mej du, men då skall du inte ha gjort för ingenting. Ligger då bara litet rackartyg under, så kan jag ju gå samma väg som jag kom. Nog för då att jag gick hit för då att jag har tyckt om dig alltjämt, men då beror på dej själv nu. Du som aldrig har brytt dej om några fruntimmer, hur har du kunnat komma på andra tankar nu då?

Jan: Tycker du det skulle vara en dag för tidigt när man är över femtitalet. Nog kanske det blir ovant i början att ha ett kvinnfolk i huset, men du skulle väl inte kunna vara så bra van, tycker jag. (Går ifrån henne och sätter sig på en stol i andra ändan av rummet).

Visen (står och tittar på Jan): Ja, å inte tycks du då ha tänkt ta det så hett heller. Någon kärleksyra tycks du inte lida av, ja inte jag heller, men alltför kyligt tycker jag inte det behöver vara. (Sätter sig på en annan stol). Jag har fått strävat i all min tid för andra och nog skulle det vara bra mycket trevligare att ha något eget. Helst om man då hade en egen gubbe på köpet. Vi ha nog inte tagit ut så värst mycke av kärleksbestyr varken du eller jag och därför bör vi ha så mycket mer att ta av hädanefter.

Jan: Ja, säg det, kanske sånt där slår av sej, som annat luktvatten på tid och längd. (Reser sig och tycks ämna gå förbi Visen, hon ger honom därvid en knuff i sidan varpå han blir stående och tittar på henne). Ja, nog kanske vi kunde sitta litet närmare varandra när vi språkas vid (hon reser sig upp) det såge inte så kallt ut. Kanske du flyttar hit utan nå vidare?

Visen: Ahnej, ahnej, jag är väl intel nån vanlig plåsterlapp heller. Antingen ska då vara ren kärlek, eller också ingenting alls. Älskar du mej inte nå, Jan?

Jan: Ja, ahjo, jovars, nog tror jag att jag älskar dej.

Visen: Dä ä inte te tro mä dä, ska dä vara så ska dä vara, jag fordrar rent besked. Du mätte för resten vara så rädd för fruntimmer så inte vet jag. Inte brukar fästmansfolk bära sej så tafatt åt, efter vad jag tror.

Jan: Ja, det gick an för far som fick ta mor, men dä ä sämre för den som skall ta en oskyld människa. För resten är ju fruntimmerna så sjäpiga av sej så bara man pekar fingret åt någon, så skriker dom som elden vore lös.

Visen: När nån ser på, ja. Annars är dä nog inte så värst farligt. Har du aldrig pekat finger åt en flicka, när ni varit ensamma?

Jan: Nej, inte vad jag kommer ihåg, men dä kan aldrig bättre passa än nu (Jan ränner handen i midjan på Visen).

Visen (skrikande): Aj, aj, du kom så häftigt på mej så.

Jan: Är dä inte som jag säger. Tål ni vid att man rör er! Är inte du lik alla andra?

Visen (slår sig ner på stolen): Dä var så ovant att någon karl rörde vid mig, så jag vart nervös. Du kan väl fara måttligt fram, så du får fara en gång till. Annars tycker jag det ser ut att du vore något blyg för fruntimmer, men inte tycker jag att du behöver vara blyg för mig, heller.

Jan: Ja, dä är jag inte heller. (Sätter sig intill henne, men vänder sig till hälften bort och tummar försagd med händerna). Hm — — hm — — hm. (Sneglar litet frågande på Visen): Ja, tycker du att vi passa för varandra?

Visen: Herre gud, nog tål du se på mej. (Lutar sitt huvud i hans knä). Jag tål ju gå intill dej, jag, å dä börr väl du som är karl våga dej att titta på mej, om du inte skulle tordes göra något mer. (Han lägger tafatt handen på hennes huvud). Sådär ja, kan dä börja. Vad du är rar, Jan. Jag känner på mej att jag älskar dej Jan, ja jag älskar dej av hela mitt hjärta.

Jan: Ja, nu känner jag någonting konstigt också, dä kan inte vara nånting annat än kärlek. (För milt upp Visen mot sitt bröst). Så där kunde vi nog sitta i hela vårt liv.

Visen: Ack ja, älskade. Det fattas bara kyssen nu. Du kan väl inte begära att jag skall börja med den heller.

Jan: Nej, då förstås, men då vore väl bra att ha nånting ogjort till nästa gång, också. (Gör en halv antydan att tänka ta en kyss, men ändrar sig i sista minuten).

Visen (springer upp): Ja, inte är det att undra på att du har blivit ogift, du kan ju inte alls med ett fruntimmer. Då är nog bäst att du sitter ensam på din stol och går och stultar ensam däremellan, nog ska man se nån kärlek först innan man kan gifta sig. Då finns flera som annonsera efter hushållerskor, och ska man ha en karl, nog ska man ha en som då är nå' liv i.

Ridå.

TREDJE AVDELNINGEN.

Jöns och Jan sitta inne. Ett tarvligt mål mat är framsett på bordet och allt tyder på att det ej är någon reda i huset. De båda gubbarna äta och språka, äta och språka.

Jöns: När jag äter kommer jag ihåg när jag var här sist. Hur vart då med den där Sippa? Hon såg så näbbig ut så därvidlag hade du lätt kunnat få en flamma. Men — du höll dej väl inte framme då heller, förstår jag. Du förstår de nog inte på hur kvinnfolken vill ha karlarna. Är då inte som jag sa?

Jan (efter att ha ätit en stund): Joo, hon var så het på gröten, så. För resten en så gammal karing som Visen kan man väl unna någon annan. Ta'na du, som är framfus. Nog tror jag då är som du säger, inte får man vara för enfaldig, inte. Hon satt och gjorde sig till och ville visst att jag skulle ge henne en puss, men hon varl arg bara för att då inte blev med detsamma. Jag har inte sett till Visen sen dess. Men hur då är, nu har jag gett mej den på, att om då kommer en till, och helst om hon vore litet yngre så kysste jag till med detsamma. Kanske då fölle bäst i smaken på sånadär näbbgäddor.

Jöns (ätande): Visst!! Nå, Jan, tycker du inte att du kunde få då betydligt bättre på gamla dar, om du finge ett kvinnfolk i huset?

Jan: Ja, då lär väl inte gå för bättre. (Det knackar på dörren). Jan: Stig in!

Olle (bugande sig): Mitt namn är Olle Söderqvist, med vem har jag äran tala. (Jan, försagd och med en trot-sig min tittar stinnt på Olle).

Jan: Jag har inte eit så klingande namn jag, må du tro, jag heter rätt och slätt Backjan, men säg Jan rätt och slätt, då kvittar lika.

Olle: Jag är ute och reser för aktiebolaget Lux i Stockholm och vill just be att få demonstrera en av de allra modernaste dammsugare. Då har just i dagarna utkommit en makalöst bra sort, som nästan arbetar av sig själv. Jag har just en sådan med mig ute i bilen, och skall strax visa en sådan. (Går ut och kommer in med en dylik). Under tiden säger Jöns till Jan: Nög håle behövde du en dammsugare, då ä då säkert.

Olle (ställer den i brukbart skick): Jaha, så här ser han ut. Maskineriet är av utmärkt beskaffenhet, det där skramlande ljudet som vi hörde av gamla sorten är helt och hållet borta och så är det en prydnad för hemmet att ha en sådan. Priset är bara 75 kronor och om någonting blir utnött så finns det nytt för billigt pris att få i stället.

Jan (tittar på den och ser rädlös ut): Har du, Jöns, sett nå' sänt här förut?

Jöns: Nej aldrig i mitt ruttna liv. Va ska en sån här manick vara till. Sa han damsugare. Då sätter vi i gång med han med detsamma, för se kunde han suga hit ett par tre stycken fruntimmer så kanske jag finge en med också.

Olle: Jag förstår att herrarna skämta. Några damer kan man inte suga ihop och hur då är finge nog ingen flicka plats i den här säcken. Jag har för resten inte kunnat suga till mig någon själv. Vi få nu tänka oss att då vore damm och smuts på golvet, och man sätter den här

i gång, så på några minuter är lokalen fri från allt dammet. (Om det låter sig göra sättes dammsugaren i funktion och de båda gubbarne slå ihop händerna och yttra många saker av förvåning. Skulle det stöta på oövervinneliga svårigheter att få låna en dylik måste man göra en provisorisk dammsugare själv). Jaha, nu se herrarna hur bra den arbetar, och nu hoppas jag att jag får notera en av mellansorten att levereras om en månad eller så. Pengarna är då alls ingen brådska med. (Tar fram orderboken).

Jan: Då är mycke som vore bra att ha, men se jag har då visst inte råd att skaffa en sådan. Sjuttiofem kronor, då ä mycke för en sån stackare som mej.

Olle: Säg inte så, Jan. Jag kommer just nu ifrån Larsson här intill (man säger ett mycket bekant namn), och dit får jag leverera en i nästa vecka, och så var jag in hos skollärarinnan i skolan här och hon ville ha en med detsamma. Nu blir det billigare för allesammans om vi få ta tre på samma gång. Jan får bestämma köpevillkoren själv, vi Lunna ju säga 40 kronor kontant och så resten om ett halvår. Betalar Jan den kontant blir då 3 procents kassarabatt.

Jöns: Nog har du råd att köpa en sån, Jan. Du sliter ut en kvast innan du får golvet sopat för en gång och du borde väl sopa då en eller två gånger om dagen. Om då komme en vacker flicka hit nu på momangen, och då bleve kärlek av, så vore han värd den där summan två, tre gånger. Nu måste jag gå hem till grisarna, adjå så länge. (Går). (I dörren möter han chauffören, som knackar ihop fötterna och jämrar sig för kylan. Då och då slår han en så kallad notbrasa för att tina upp kroppen mellan han tittar på dammsugaren).

Olle: Det här är en apparat som bör finnas i varje hem. (Demonstrerar den på nytt). I förhållande till priset så är den här den allra bästa i marknaden. Tyst gång, sopar väl, behöver aldrig smörjas och varar en hel mansålder. Jag vet folk som har haft den här sorien i 12 och 15 år och äro mycke förtjusta i den. (Sätter sig vid bordet och börjar skriva). Hur var efternamnet, Back Jan

Pettersson, var då så? Jag har skrivit: En dammsugare Lux att levereras första februari av mycket bra sort med bästa motor och stark säck. Var då nå' vidare?

Jan: Nej, stopp, ingen dammsugare åt mej. Den här ungarlsvåningen duger nog osugen. Kunde du suga hit ett kvinnfolk skulle jag mer än gärna ta den, men när då inte går så. Vet du inte reda på någon vacker flicka, som du kunde ta hit åt mej, för se jag behöver ett fruntimmer.

Olle: Men antag att ett fruntimmer komme hit, då är ju skottår i år, och får se en dammsugare och får ta i beräkning hur mycket arbete hon spar in med en sån där, så är jag säker på, att då gör riktigt mycke till. Dessutom ser hon, att Jan är en karl som är med sin tid och då ä just något som fruntimmer sätta stort värde på. Vad få vi säga för dato då vi ska skicka den?

Jan: Vi få säga när då blir sju torsdagar i en vecka.

Olle (klappar Jan på axeln): Nej, kära far, så ska vi inte ta då. Jag skickar den på samma gång som de två andra, få se vad dom hette (tittar i boken). Ja, visst ja (nämner namnen).

Jan: Kom igen en annan gång, kanhända jag köper en.

Olle: Ja, jag tackar. (River ur en kopia ur boken och räcker den åt Jan). Var så god, jag kommer igen den första i nästa månad och då få vi talas vid närmare. (Skakar hand, går. Chauffören slår ihop fötterna och knallar efter ut).

Jan: Då ä märkvärdigt vad folk kan hitta på. Snart är inte fruntimren värda 75 öre dussinnet. Kanske jag inte behövde något fruntimmer om jag köpte en sån där damsugare, men så bortskämda som fruntimren äro nu för tiden behövdes nog en sådan fastän man hade ett kvinnfolk i gården. Då är lika som med de här bussarna, nog har folk ben att gå med, och god tid ha ðle också, men tror nån att då duger att gå emellan — — — (två nära varandra liggande byar) nej vars, då ska åkas buss eller bil fast dom inte hinner få iväg bussen på ena stället, förrän

dom ä framme vid det andra. Tvi valet. (Det knackar på dörren).

Jan: Jo, stig på. Söker ordna litet inne. Svea kommer in. Tittar sig omkring och ser vilrådlig ut. God afton!

Jan: Jo, god dag igen. Jag får främmande, kan jag se. Jag har annars nyss haft annat främmande, en provresande från Stockholm, här. Dom hittar på allt möjligt, han ville sälja nänling som skulle vara i stället för kvast, jag tror han kallade det dammsugare.

Svea: Hå hå, då. Ja, är farbror ensam vore då nog bra att ha en sådan i huset. Men farbror har väl någon son antar jag, eftersom jag blev visad hit på grund av en annons.

Jan (betraktar Svea från topp till tå): Då är så att jag är pojk själv och har nog aldrig fått några söner och inte döttrar heller. Men då skulle inte vara en dag för tidigt att få en hushållerska i gården.

Svea: Se då är så med mej, att jag har flyttat från det ena stället till det andra, jag tror tio gånger, så att den här flytten är jag led vid. Jag tänkte att försöka nu, när det är skottår, att söka ut en fästman, så att jag om möjligt finge bli min egen.

Jan: Kära söta flicka, är det ingenting annat du vill. (Hon sneglar litet frågande på Jan). Då är ju tråkigt att jag ser litet luggsliten ut, man blir så när det inte är någon som sköter om sej — — — men så värst gammal är jag inte, och jag behöver alltför väl ett fruntimmer.

Svea: Ja, ni behöver ett fruntimmer, men se vad jag blir — — —, piga blir jag inte.

Jan: Då kommer du alldeles som du vore efterskickad. Men du som är ung och vacker, kan du vara ledig och utan fästman.

Svea: Ja, då är just vad jag är. Då är ju så att en grabb brukar ligga efter och liksom bara söker dyka upp var jag är, men jag har bara avsky för honom. Var jag kommer, nog ligger han med. Eget om jag får vara i fred för honom här. Jag såg honom för en stund sen.

Jan: Jaså, du. Du vill slita dig ifrån honom genom att ta en bättre fästman således. Är han lika gammal och ful som jag? Är det Jöns kanske!

Svea: Nej, nej, nej. En chaufför-tokskalle, han heter Frans och han skjutsade en herre i bilen, jag mötte dem häruppe i backen. Usch, vad jag hatar den där karlen.

Jan: Ja, ser du, hit kommer han nog inte, Är det så att vi kan få tycke för varandra, så vore då inte rådligt att han nosade hit heller. Chaufförer — — — såna latmaskar borde vår herre skicka åt Helsingland.

Svea: Jag känner mej a-l-d-r-i-g trygg för den där karlen. Nog tror jag att jag skulle trivas bra här. Farbror ser ju så snäll ut så, men hur farbror skulle kunna trivas med en sån här flickslyna som mej, då blir nog en sak för sej.

Jan: Vi ska ställa oss intill varandra, få se hur vi passar ihop. (Båda fatta tag i varandras händer och göra en helomvändning på scenen). Ja, kanske du. (När de båda stå med ryggen mot publiken håller han henne mycket tafatt om livet och gör sig ingen brådska att vända sig. Vända framåt). Nå sen får jag väl en kyss, också.

Svea: Då hade ni fått för länge sen, om ni bara har sagt till. Inte för det att jag kysser den första bästa karl jag möter, men är då fråga om ren kärlek, då blir då en annan sak.

Jan: Ja, då kan vi sätta oss igen (tar var sin stol och sätta sig inpå scenen). Då skulle allt vara skönt att ha en fästmö på gamla dar. (Drar henne något tafatt intill sig). (Frans kommer oanmäld in).

Frans: Jag hade en liten aning om att du (vänd till Svea) gick in här eftersom jag inte såg dig vidare på vägen. Hur kan då vara möjligt, att du sitter i älskogsställning med den här gamla mannen? Är du tokig, eller har du något fel som är värre?

Svea: Angår det dig! Varför skall du jämt följa mig som en ond genius. Var jag går träffar jag dej, du vet att jag inte älskar dej. Låt mej nu vara i fred hädanefter, annars vet jag inte vad jag gör. Vill jag skaffa mej en

fästman så gör jag dä, om det också vore aldeles framför din näsa. (Båda stiga upp).

Jan (ilsket): Hör nu herrn, är det reson att tränga på, på det här viset. Ni har ju inte med Svea att göra. Ni gör nog klokast i att inte lägga er i våra affärer.

Frans: När det är fråga om Svea och kärleksaffärer, har jag nog en del anspråk på henne. Jag har alltid betraktat Svea som min fästmö, och det blir nog intet av med den här kärleksaffären. Hon är väl min, eller åtminstone blir hon min med tiden.

Svea: Försök inte, Frans. Du har plågat mig länge nog. (Frans skrattar). Du skrattar du, men då är också det enda du kan göra. Nu stannar jag i den här gården, och därmed hoppas jag att vara kvitt dig.

Jan (strängt): Du är en sån där påträngare, som folk inte kan bli av med, men här i gården gör du inte påhälsning flera gånger. Kom ihåg vad jag sagt, om du tittar hit flera gånger eller hur det är, om du inte låter Svea vara i fred hädanefter, så får du mej att göra med. Här har du dörren, min kära han. (Går och öppnar).

Frans (vänd till Svea): Nu skall du inte vara dum Svea, nog får du bättre om du tar mej, förstår du. Jag har bil och du får åka så ofta det lyster dig. Nu följer du med härifrån och inte bryr dej om den här gubbstruten. Tro aldrig att jag går härifrån förrän du blir med. (Går mot Svea och nappar henne i armen).

Jan: Jaså, du tredskas! (Argt, nyper honom i armen). Nu säger jag inte åt dig en gång till. (Frans drar sig mot dörren). Nu har du talat ut i den här gården, ut med dej. (Ger honom en knuff ut). Så där skall man ta gossarna. Han var den oförskämdaste lymmel jag både sett och hört. Jag undrar inte på att du inte kunde tåla den uslingen.

Svea: Nej, kära då nej. Få se om jag slipper honom hädanefter. Jag hoppas att han har fått klart besked den kanaljen. (Sätter sig i ena stolen). Jag blev just knäfattig, jag trodde att det skulle bli nappatag av. Tänk vad den där Frans kan vara dum. (Tittar ut i fönstret).

Nu går han i alla fall, men se han vänder sig om och knyter näven. (Jan springer till fönstret och tittar och rusar ut).

Svea (ensam): Nu torde Frans få veta vad hans frid tillhör. Emellertid artar det sig att jag kanske får tag på gubben, och det var just det jag gick hit för. Gubben är inte alls oäven, fast inte är han någon skönhet heller. Jag har fått så väl nog av slit och släp, så nu får då bära eller brista. (Ser sig omkring). Ja, trevligt ser då inte ut här, men nog skall jag kunna bättra upp och göra snyggt här alltid. (Tittar försiktigt i kammardörren). Jaha, här ha vi sängkammaren. Inte oävel precis. (Tittar ut). Nu går Frans och gubben kommer in.

Jan: Nu har jag motat bort alla kärleksgriller ur skallen på honom. Han fick en bra minnesbea. Ja, du Svea, då var ju så du hette, inte sant. Nu har vi vårt kvar. (Tar ut en läppsus, och gör kärleksliga miner. Allt går klumpigt och ovärdat till. Han närmar sig Svea, och allt artar sig till en smällande kyss i det han säger, nu ha vi kommit till kyssen.

Tablå.

K. S. Haglöf, Alsbäck, Borlänge

har å eget förlag utgivit följande
Dramatiska böcker:

1926—27 års nyårstablå i två delar. 50 öre.

Nyårs- och fredstablå. 20 öre.

Lars Jonsa, hans käring och dotter. Bondpjäs i tre avdelningar för fem personer. 60 öre. Vid slutet av samma bok finnes inför en vacker Nyårstablå.

Anders Jansas slutbrev till Stina. Monolog. Pris 25 öre.

Fiskar Östermans sommargäst Lustspel för 3 h och 3 d. 50 öre

Kalle Petterson N:o 1 och 2. Lustspel i 3 avd. för 5 h o 3 d 35 öre.

Lars Persa och Per Anners. Lustspel i 3 akter för 5 h o 3 d. 75 öre.

Anders han var en hurtiger dräng. Lustspel f 2 h. o. 4 d. 50 öre.

Kvinnans list övergår mannens förstånd. Dramatiserad allmogeb berättelse i fem avd. för 3 h och 2 d. Mycket underhållande. 65 öre.

Jönsson får en måg. Lustspel 3 d 4 h. 75 öre.

En envis käring. Lustspel för 3 d. 4 h. 75 öre.

Alldeles som man tar det. Skämt i en akt för 3 h. och 3 d. 50 öre.

Farbror Linds frieri. 2 herrar och 2 damer. Pris 30 öre.

En riktig kanalje. 2 herrar och 2 damer. Pris 40 öre

Tre svartsjuka flickor. 1 herre och 3 damer. Pris 30 öre

Doktor Bloms första mottagning. Fars för 3 h., 3 d. 35 öre.

Besök hos doktorn. Ytterl. 2 mottagningar för samma. 25 öre

Vålnaden på Farmors ö. Komedi för 3 h., 3 d 50 öre.

Snåla Maja. Sorglustig komedi för 2 m., 2 d, 30 öre.

I valet och kv. let. Lustspel för 3 m. och 2 d 30 öre.

När svärmor kom. Spelas av 1 herre och 2 damer. Pris 50 öre.

Mammas gosse. Lämplig som skottårspjas 8 personer. 60 öre.

Sjömannens trolovade. Spelas av 4 herrar och 2 damer 35 öre.

När Stulta-Nils skulle ha måg. Lustspel för 5 h. o. 2 d. 50 öre.

Tvenne mindre dramatiska pjäser. Pris 25 öre.

Argsinta Hans och småsinta Anna. 5 herrar och 3 damer. 50 öre.

En kvinnolist En spelman, 3 herrar, 2 damer. 35 öre.

Ett fasligt krångel. (Skottårspjas) Lustspel f 2 h o 3 d 40 öre.

Olssons nya piga. Käringpladder. Spelas av 1 h o. 2 d. 20 öre.

Skomakar-Kalle eller prästen. Lustig komedi för 3 h. o. 3 d. 50 öre.

Svartsjuka och kärlek. Sorglustig komedi för 4 h. o 3 d. 50 öre.

Det trätgiriga pariet eller Familjerumoret på Kosveäng. Av

E. W. Johansson. Spelas av 3 herrar och 3 damer. Pris 75 öre.

Godbitar för ungdomens afton. 1 r. Boken inne å ler Poem, Lands-

mål Växelsånger. Humoriga föreläsningar, En trevlig teaterepis med titel: *En stackars friare* samt en tilltalande nyårstablå

Allvar och skämtbitar för ungdom. Pris 50 öre

Teateramatörernas nöjesskattkammare. Pris 50 öre

Vers och prosa för fester och samkväm. Pris 65 öre

Råd och upplysningar för teateramatörer. Oumbärlig hjälpreda för nyörjare. 1 krona

Mot insändande av likvid, antingen i frimärken eller postanvisning, erhållas böckerna (Obs.! Ej maskeringsartiklar) fraktfritt.

